

[Anker Jørgensen]

Fortsæt med det, så kan der såmænd komme noget helt fornuftigt ud af det.

Steen Folke (VS):

Hvis hr. Anker Jørgensen så ville holde op med at slå kolbøtter, ville det være helt fint.

Jeg vil gerne takke hr. Lasse Budtz for svaret på det spørgsmål, jeg stillede. Hr. Kjeld Olesens 10 punkter er udtryk for socialdemokratiets politik, og det synes jeg er udmærket at få at vide. Det er bare kedeligt, at de ti punkter så ikke i højere grad, end tilfældet er, er blevet omsat til konkret stillingtagen i den dagsorden, der nu bliver vedtaget om lidt.

Hr. Lasse Budtz forsikrer om, at forskellige socialdemokrater sagtens kunne opregne 10 eller 20 punkter til på det udenrigspolitiske område. Det tvivler jeg overhovedet ikke om. Det eneste spændende ville være, i hvilken grad disse punkter så er i strid med hinanden.

Jeg synes, at den dagsorden, som nu bliver vedtaget med et meget stort flertal spændende fra socialdemokratiet over centrum-demokrater og de konservative til fremskridtspartiet, er et skuffende resultat af debatten i dag. Det er en ny socialdemokratisk kolbøtte. Det er et tilbageskridt i forhold til det 10 punkts program, hr. Kjeld Olesen opstillede.

Hvor er kravet om fastfrysning henne? Det var et af punkterne i 10 punkts programmet. Hvor er kravet om, at engelske og franske raketter skal medregnes? Hvor er kravet om, at forhandlingerne skal forlænges ud over 1983, hvis ikke der opnås et resultat inden? Ikke mindst det sidste punkt mener jeg er et meget afgørende punkt. Jeg vil ikke kræve, at en dagsorden indeholder alle mulige punkter og nødvendigvis hele dette program, men det er faktisk et meget centralt punkt, om INF-forhandlingerne skal være afsluttet inden udgangen af dette år eller de kan forlænges næste år.

Hr. Lasse Budtz kom med en bortforklaring i sit første indlæg og sagde noget om, at det ikke var nødvendigt med en beslutning om forhandlingsudsættelse netop nu. Jo, det haster. Det er netop nu, det er nødvendigt, hvis man vil have nogen indflydelse på tingene. Der er ikke ret meget tid at løbe på, og derfor er det særdeles beklageligt, at netop det punkt, som helt snævert relaterer til disse

forhandlinger, er trukket ud og ikke er med i det dagsordensforslag, der er fremsat.

Hr. Lasse Budtz siger, at han er næsten tilhænger af det dagsordensforslag, som SF og VS sammen har fremsat. Det ville være dejligt, hvis socialdemokratiets holdninger for en gangs skyld kunne omsættes i politisk stillingtagen. Man forsikrer os altid om, at holdningerne er de samme, som de hele tiden har været – og de er i øvrigt fortræffelige – desværre bliver den konkrete stillingtagen bare nok så problematisk.

Jeg vil gerne stille ét spørgsmål til til socialdemokratiet for dog om muligt at få et resultat af debatten ud over den forkølede dagsorden, der om lidt bliver vedtaget. Jeg vil gerne spørge hr. Lasse Budtz og socialdemokratiet: vil socialdemokratiet i konsekvens af den holdning, man har, i resten af 1983 nægte at medvirke til at bevilge mere end de allerede af socialdemokratiet godkendte 26 mill. kr. til forberedelse af opstilling af INF-raketterne? Det mener jeg er et spørgsmål, det ville være væsentligt at få svar på. Her ville være et lille skridt virkelig bevægelse, hvis vi kunne få en klar stillingtagen til det spørgsmål, som, så vidt jeg kan se, ligger helt klart inden for det, hr. Kjeld Olesen har opstillet, men unægtelig ikke er medtaget i den dagsorden, vi diskuterer nu.

Vi synes, at den dagsorden er blevet utrolig udvandet, og den brede tilslutning, den har fået, er unægtelig et indicium for det. Vi mener, at der kan lægges alt muligt ind i, at der skal ske sådanne reduktioner af SS-20 raketterne, at de vestlige raketter ikke skal opstilles. Det kan jo være alt fra 230 til 0. Man kan fastholde nulløsningen reelt i en fortolkning af dette her.

Vi mener, at forslaget om støtte til realistiske bestræbelser for de atomvåbenfri zoner let i den nuværende situation bliver lidt af et slag i luften. Der må man nok sige, at hr. Erhard Jakobsen ikke har helt uret i sin fortolkning af det. Vi synes, at man skal arbejde for disse zoner, men den zone, specielt i Centraleuropa, som Palmekommissionen har foreslået, og som socialdemokratiet især har været optaget af, er jo ikke det allermost realistiske lige præcis i den nuværende situation.

Derfor må man desværre konkludere, at den socialdemokratiske dagsorden altså er gået uden om nogle af de mest centrale ting, ikke mindst spørgsmålet om en eventuel for-